

Armastus läbi sõja.

Michael Morpurgo
„Sõjaratsu“
2011 Skymarket

„Sõjaratsu“ on raamat, mis räägib murdumatust sõprusest, ülimest vaprust ja elujanust. Lugu jõuab lugejateni hobuse, peategelase Joey, silmade läbi. See räägib inimese ja looma vahelisest armastusest, mida ei suuda murda isegi sõda.

Lugu saab alguse enne I maailmasõda Inglismaal, kus tihti teeniti raha loomade müümisega oksjonil. Sama saatus ootas ka noort inglise hobust Joeyt. Ta müüdi maha kolme gini eest vanale taluperemehele, Alberti isale. Viimane tahtis teha temast tublit tööhobust, nagu seda oli Zoey, vana töökas hobune tallis. See õnnestus aga peremehe poeg Albertil, kes veetis Joeyga iga oma vaba hetke teda treenides. Kuid peremehel oli laenu tagasi maksmiseks raha vaja ning ta müüs hobuse maha. Joeyst sai sõjahobune kapten Nichollisile, kes hoolitses tema eest niisama hästi kui Albert. Sõjaväes kohtus Joey kapten Stewarti uhke hobuse Tophorniga, kellega nad olid lahutamatud. Hobused läksid südamesse kõigile sõduritele, olenemata kelle poolt nad sõdisid või mis keelt rääkisid. Sakslased kasutasid hobuseid kahurite vedamiseks, mis oli ränkraske töö. Neid hoiti väikse tüdruku Emilie ja tolle vanaisa tallis ning mõlemad kiindusid hobustesse koheselt. Kuid varsti vajati hobuseid, et vigastatuid kraavikutest ära tuua ning hobused elasid vana Friedrichi juures, kes armastas väga Tophorni, aga ei jätnud Joeytki hoolitsusest. Kõik oli korras, kuni üks päev Friedrich hobused jõe äärde jooma viis, kuid sealt lahkudes Tophorni süda seiskus ning ta suri.

„Siiski märkasin ma, et ta liikus edasi küllaltki loiult ja aeglaselt ning iga järgmine samm mäest üles nõudis temalt üha suuremat ja suuremat pingutust. Tema hingamine oli korraga katkendlik ja ragisev. Siis aga, kui me hakkasime juba puude varju jõudma, komistas Tophorn põlvili ega tõusnud enam püsti“

Sõjamõll jõudis neile järjest lähemale, aga Joey ei liikunud paigast ning ka Friedrich jäi hiljaks ning ta suri kahurikuuli tõttu.

„Ma seisin Tophorni ja Friedrichi kõrval terve selle päeva, kuni öö kätte jõudis, lahkudes nende juurest ainult selleks, et veidi jõest juua. Pommitamislained liikusid mööda orgu edasi ja tagasi, paisates muru, pinnast ja puid õhku ning jättes endast maha tohutuid kraatreid, mis suitsesid, nagu terve maapind põleks. Kuid hirmu, mida oleksin võinud tunda, varjutas suur kurbus ja armastus, mis sundisid mind jääma Tophorni juurde nii kauaks, kui võimalik. Ma teadsin, et kui ta jätan, oleksin jälle selles maailma üks ja ma ei tunneks enam enda kõrval tema jõudu ja tuge. Seega jäin tema kõrvale ja ootasin.“

Kaua ta ootama ei pidanud, sest järgmisel ketkel oli puude tagant kosta tankide kõrvulukustavat müra. Joey oleks tahtnud elu lõpuni Tophorni juurde jääda, aga hirm võttis ta üle võimust ning hobune jooksis teadmata suunas minema. Nii eksles ta päevi, kuni üks päev jäi ta oksatraatidesse lõksu. Teda märkasid kaks noormeest, üks sakslane ja teine inglane, kes pika vaidlemise järel hobuse endale sai ning viimase kohe talli viis. Tolles tallis oli ka Albert, kes oma lubadust täita üritas. Nimelt töötas ta, et otsib Joey kindlasti üles. Peale hobuse ja Alberti taaskohtumist lõppes ka sõda. Kuid oksjonil ostis Joey Emilie vanaisa, täites oma varalahkunud tütrele antud lubadust. Kuid nähes, milline kiindumus ja üksteisemõistmine valitses Alberti ja Joey vahel, loovutas ta hobuse noormehele.

Minu meelest oli see raamat väga huvitav ning eriti meeldis mulle, et lugu pandi kirja läbi looma silmade. See lugu läks mulle (ja loodetavasti kõigile teistele lugejatele) väga

südamesse ning tõi pisara silma, see on väga südantlõhestav ja kurb lugu, mis räägib vaprust kuni I maailmasõja koledusteni. Loos tuleb väga hästi välja, kui targad loomad tegelikult on, Joey suutis ju siiski ellu jääda kõigi nende jubeduste keskel ning jõudis tervelt koju tagasi. Raamatus on palju väga hästi kirjeldatud kohti, tänu millel on teoses olevaid sündmusi kerge endale ette kujutada. Soovitan kõigil lugeda, saate ühtaegu põnevat teost lugeda ja samal ajal ka ennast harida.

Kaidi Poobus
Rapla Ühisgümnaasium 8.a klass
Juhendaja: Koidula Takk

Ulakass 2014